

Ирӯзо дар расонаҳои хабарӣ ва шабакаҳои иҷтимоӣ вобаста ба баргузорию гирдиҳамоии Кумитаи шаҳрвандии нҷоти гаравгонҳо ва зиндониёни сиёсии Тоҷикистон, ки дар санаи 10 декабри соли 2018 эълон шудааст, сару садоҳо зиёданд.

Гуруҳҳои тафрикаандозии миллат албатта боз тахти рохбарии Кабирӣ паси пардаи “сиёсати демократипарвари” давлати Олмон панаҳ бурда, аз тоҷикистониёни муқими Аврупо, ҳизбу ҷунбишҳо даъват ба амал меоваранд, ки дар гирдиҳамоӣ ҷиҳати ҳимоят аз зиндониёни сиёсӣ иштирок намоянд. Ҳамзамон ғӯиё меҳоханд феҳристи кушташудаҳо ва захмиҳои зиндони № 3/3 шаҳри Хучанд расонаӣ карда шаванд. Ба ақидаи онҳо ин нишон демократия аст.

Боз ин ғуруҳи фитнагару тафрикаандоз даъвои гирдиҳамоӣ доранд?

Миллат дарди 150 ҳазор фарзанди қурбورشудаашро, ки дар натиҷаи гирдиҳамоиҳо ба ҷангу ҳун омехта гардид, фаромӯш накардааст. Ханӯз модари тоҷик дидаи пурашк дораду ҷигараш аз ҳуни шаҳидон дар сӯз аст... Боз даъвои гирдиҳамоӣ он шахсоне доранд, ки боиси сар задани ҷанги бародаркуш гардидаанд. Ҳуни ноҳаки фарзандони миллатро рехта, барои “озодандешону демократпарварҳо” аз ташкилотҳои муҳталиф маблағҳо гирифта, барои ҳуд дар ҳориҷи кишвар “шароити урупоӣ” кардаанд.

Аммо паси ин сару садои муғризона нақшаҳои дигари нахзатиҳо маҳфуз аст. Муаллифони он аслан дар ғами ҳуду пайвандони ҳуд ҳастанд. Дар вучуди онҳо на азватанпарастӣ асаре ҳасту на аз ҳувияти миллий.

Талаби озод намудани зиндониёни сиёсӣ боло бурдани имҷи гумкардаи нахзатиҳо зимни баргузорию конфронси САҲА дар Варшава буда, ҳамзамон атрофи ин мавзӯ дар расонаҳои хабарӣ ғангомасозӣ кардан мебошад.

Ин тоифаи “сиёсатшиносон” ҷун баъд аз ба имзо расидани истиқрори сулҳ соҳиби мансабу вазифаҳо шуданд, қонунҳои қориву қонунҳои инсониро фаромӯш карда, даст ба ҷиноятҳо заданд. Ҷун Қонун аз аъмоли ғайриқонунии онҳо қурсон шуд, ҳудро “уболак” нишон дода, ҷинояти ҳудро паси пардаи “қурбонии сиёсӣ” ҷой доданд. Панаҳ дар Аврупо

чустанд, бо роҳи дурӯғу бухтону хиллаву найранг...

Харчанд ҳукумати Олмон гузарнидани гирдиҳамоиро муддати 2 соат рад накарда бошад ҳам, ин ба маъное нест, ки ифротӣ дар ин давлати аврупоӣ ҷонибдорӣ мешаванд. Аммо бо эътимоди комил метавон гуфт, ки ин ҳамоиш танҳо барои гурӯҳи кӯчаки нахзатиҳо зарур буда, барои онҳо харҷи зиёд шумораи гумроҳони зарур аст. Ва агар донишҷӯе ва роҳгузаре дар ин рӯз аз назди тӯдаи ватангадоҳо гузар кунад, хатман онҳо ттабли шодӣ хоҳанд зад, ки ин “роҳгузар” ба митинг омадааст.

Рӯз то рӯз зебову пешрафт гардидани Тоҷикистон барои тафрикаандозони нахзатӣ боиси ҳасуд ва тангҷашмист. Зеро барои бад гуфтани Тоҷикистон ва алайҳи сарзамини мукаддас санги маломату бухтон задан, онҳо аз “хоҷагон”-и худ маблағ мегиранд. Аз ин лиҳоз, барои онҳо мукаддасоте чун Ватан вучуд надорад. Мукаддастони онҳо грантҳо. маблағгузориҳои “хоҷагон” буда, барои амалӣ намудани аъмоли зишти худ тайёранд, аз Ватану имон даст кашанд.

Аз ин лиҳоз, гузаронидани гирдиҳамоиву пикетҳои сиёсӣ барои онҳо манбаи даромад гардидааст. Ҳалки меҳнаткаш ва сулҳдӯсти Тоҷикистон самараи митингбозиҳои солҳои навадуми асри гузаштаро, ки оқибати он ҷангу хунрезӣ гардид, ба хубӣ медонанд. Дигар фирефтаи ин сару садоҳои бемаънӣ намешаванд.

Холиқзода А. деҳаи Ормони н.Файзобод, челонгар